

Єрмоліч О. В.
ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ
ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗА ДОПОМОГОЮ
ПІДВИЩЕННЯ ГНУЧКОСТІ ЙОГО БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Конкурентоспроможність є одним із основних важелів впливу на стабільність підприємства. Прагнучи до гнучкого використання своїх внутрішніх можливостей, підприємство повинно забезпечити собі технологічну та економічну ефективність не нижче галузевої. Іншими словами, воно повинно знайти спосіб оптимального поєднання бажаної технологічної та економічної ефективності, щоб забезпечити найкращі технологічні та економічні умови пропозиції. Потреба в гнучкості виробництва викликана нинішньою господарською практикою підвищення конкурентоспроможності продукції при найменших витратах, вимогами виживаності підприємств. Трансформаційні процеси в економіці країн, що входили до складу СРСР, спричинили чималий інтерес до наукового і практичного вирішення проблем адаптації підприємств до вимог зовнішнього середовища, а також підтримання і розвитку їхньої гнучкості. У свою чергу, це викликало необхідність розробки науково обґрунтованих підходів до оцінки гнучкості підприємства. Так, В. М. Самочкін пропонує розглядати гнучкість підприємства як функцію величини засобів, які направляються на передпроектну підготовку, проектування й освоєння виробництва нових виробів, а також розрахункової кількості виробів, що засвоюються виробництвом і використовує формулу:

$$f(Y_{об}, C_{об}) = f \left[\frac{ЧП \text{ РП} \text{ А} \text{ ПО}}{\text{РП} \text{ А} \text{ СА} \text{ ЧП}}, \frac{T_{оп} \times n}{T_{пр}} \right] = f[(R_{п} \text{ ОФРН})(K_{о} n)] = f[Y_{об}, z]$$

(1)

О. В. Грачов для оцінки гнучкості підприємства пропонує використовувати комплексний показник, що містить дві складові: перша враховує фінансові можливості підприємства для розвитку його гнучкості; друга являє собою оцінку наявності організаційно-технологічних передумов створення гнучкого виробництва і виражається коефіцієнтом закріплення операцій.

$$ij = \sqrt{K_{fsj} \cdot K_z}$$

(2)

Гнучкість підприємства визначається гнучкістю його бізнес-процесів, а також гнучкістю їх складу і структури. У свою чергу, гнучкість окремого бізнес-процесу визначається кількістю його альтернативних станів (тобто методик, технологій виконання), часом на переналадження, тобто на перехід від одного стану до іншого, а також спроможністю і готовністю бізнес-процесу і його персоналу реагувати на зміни потреб клієнтів. Пріоритетність бізнес-процесів з точки зору необхідності розвитку їх

гнучкості визначається відповідно до абсолютної різниці між індексом гнучкості бізнес-процесу й індексом поточної мінливості середовища. Аналогічно пріоритетність розгляду окремих складових потенціалу гнучкості має визначатися абсолютною різницею між індексом потенціалу гнучкості підприємства й індексом прогнозованої мінливості середовища.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри менеджменту Шматько Н. М.